

«ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΦΡΟΣΥΝΗ ΜΙΑ ΑΜΦΙΔΡΟΜΑ ΤΑΡΑΧΩΔΗΣ ΣΧΕΣΗ»(14/5/2011)

Dr. Med M. Διαλλινά ψυχίατρος- Ψυχοδυναμική ψυχοθεραπεύτρια Διευθύντρια του
ψυχιατρικού τμήματος ενηλίκων ΠΓΝΑ Γεννηματάς.

Ο απελλιτισμένος(αυτοπροσωπογραφία)

Gustave Courbet

Περίληψη εισηγήσεως

Ο γαλλικός και ο γερμανικός ρομαντισμός ακολουθώντας την ιπποκράτειο παράδοση ταύτισε την μελαγχολία με την ιδιοφυΐα. Όπως αναφέρει στην ιστορία της τρέλας ο Φουκώ στους αρχαίους χρόνους οι τρελοί ήταν ιερά πρόσωπα. Η διαλεκτική συνομιλία με τη τρέλα είναι στη σύγχρονη εποχή αδύνατη. Τα πρωταρχικά ακατέργαστα προϊόντα της πρωτογενούς διαδικασίας του νου, όπως το παραλήρημα κ.λ.π δεν περιγράφονται με τα λόγια της επιστήμης-η οποία είναι προϊόν της δευτερογενούς διαδικασίας -είναι ανείπωτες εμπειρίες. Οι απεικονιστικές τέχνες και λιγότερο η μουσική αφαίρεση μπορούν κατ' εφαπτομένη να διελκύσουν και να αναδιατυπώσουν τις ψυχωτικές εμπειρίες χωρίς να τις αναπαριστούν. Μάλλον διαμεσολαμβάνουν κάτι από την ανείπωτη οδύνη.

Οι ψυχικές κατασκευές τους, όπως το παραλήρημα ,προκαλούν απορία, αμηχανία αλλά και θαυμασμό, όπως και τα έργα τέχνης. Συχνά εμπλεκόμαστε στη συζήτηση κατά πόσον η παραφροσύνη ξεπερνιέται μέσω της τέχνης ,αν η καλλιτεχνική ιδιοφυΐα ταυτίζεται με τη παραφροσύνη ή αν ο καλλιτέχνης μέσω του έργου του μπορεί να περιγράψει τις ακραίες αυτές ψυχικές καταστάσεις και εμπειρίες.

Ο ψυχικά ασθενής αν έχει το χάρισμα εκφράζεται μέσω της τέχνης και μέσω της μετουσίωσης προσπαθεί να αυτό- θεραπευτεί κινητοποιώντας τις υγιείς δυνάμεις της ύπαρξης του. Η εκφραστικότητα του είναι αυθεντική αλλά μερικές φορές αντικατοπτρίζει το υπαρξιακό του κενό..